

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Kul-monostortecza 181. szám.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt. Ára évfolyamra 3 ft. o. 6.
Hirdetési ár: 5 hasábsor sorát 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr., 3-ör 5 kr. o. 6. s minden hirdetés után 30 kr. helyigdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelteik.
A „nyitott” cikkek sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez címzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Kőszepes, STEIN J. könyvkereskedése.

Erdélyre nézve égető kérdések.

I.

Országgyűlésünk egy tizenkét tagból álló bizottmányt nevezett ki, hogy adjon véleményét azon többrendbeli bizottmányokról s teendőiről, melyekre hazai viszonyaink utalnak, s melyek fontos kérdéseknek a törvényhozás útjani megoldására kell hogy vezessenek.

A kijelölt tárgyak közt van: az erdélyi uniónak szabályozása és hazánk magánjogi és büntető új codexének alkotása.

E két tárgy feletti előleges intézkedése az országgyűlésnek eldöntendi, hogy — a mi reánk nézve igazán égető kérdés — az erdélyi részek magánjogi abnormis mostani állása még huzamos ideig fennmaradjon-e vagy mielőbb megszüntetessék?

Tudjuk, hogy 1852 után hazai magánjogunk, törvénykezésünk, s büntető jogunk eltöröltetett az akkori kormány által, reánk erőszakoltatván az austriai általános polgári törvénykönyv és eljárás, s egy mind szellemére, mind az eljárás módjára nézve alkotmányos elveinkkel, sőt bármely alkotmány fennállhatóságával ellenkező büntető törvénykönyv.

Es ezen ránk ostromolt austriai polgári törvény összezavarta mindazon fogalmakat, melyekkel hazánknak fiai a sajátjól, jogról, örökösödés rendéről századok óta bírtak. A sajátot, melyhez a megszületett utód századok során át szállott s a népélettel egybeformált elveknél fogva igazságot vélte, egy hatalmas tollvonással elvette s adta másoknak, a kiknek észébe se jutott azelőtt, hogy annak tulajdonosává válhassanak.

E pénzzegény tartományban összetörte a birtokosnak existenciája biztosabb alapját, s ott állunk, hogy egy erőszakos felperesnek és pár az árverésen megjelenő képenzesnek életrevalóságától függ, hogy egy terjedelmes örökség örökösödés esetében, vagy egy nagy birtok, melyet kevés adósság terhelt, a fellépő követelőnek kívánataira teljesen semmivá tétessék.

A hitelt inkább megrongálta, mélyebbre süllyesztette, mint valaha. A tüke elriadt a nyílt piactól, s ma Erdélyben a hitel üdve helyett uzsora és a csalásnak számos nemei nyertek életet. A híres Vergleichs-Verfahren egy furfangos utódnak módot nyújt, hogy hitelezőinek elorzott vagyonából a „bejelentett bukás” után — meggazdagodjék.

Büntető törvénykönyvvel lehetetlenne tette az alkotmányos élet bármí szabad mozganatát. A hazai alkotmány által szentesített bírói állandóság és függetlenség helyett a törvényszék elnökeinek tetszésére bízta, hogy a bírák nagy személyzetéből kiket választassanak, s ha ez még így se tetszenék, az ítéletet felfüggeszthessék.

Nem vázoljuk tovább e bajokat; hiszen mindenki érzi, mindenkinek bőre körül jár ez a Királyhágon innen, s alig hiszünk valakit, a ki e szerencsétlen állapot lehető leghamarábbi megszüntetésének szükségességét ne látja.

Lám, a megesonkított Magyarországon még 1861-ben megszüntetett az austriai magán- és büntetőjog és eljárás. Az országbírói értekezlet által a hazai jog elvei helyreállítottak és némely újabb törvények analogiájára egy, a hazai jogelvekkel egyeztetett törvénykezés állítottot be. Ő Felsége ugyanis az országbírói értekezlet munkáját helybenhagyta; az 1861-diki országgyűlés, miután elibe terjesztett, helybenhagyólag ajánlotta a törvényhatóságoknak követés végett. És általában az anyakirályság területén mindenütt gyakorlatban van. Oly dolog, a melyhez hasonló Erdélyben is történt a múlt században. Mária Theresia alatt kibocsátott a táblai utasítás. Az 1791-ki erdélyi országgyűlés — nem törvényezik útján — hanem országgyűlési végzéssel helyeselte a törvénykezésként készített új codexig. És ezen alapon Erdélynek processualis törvénye volt egész 1848-ig.

1861-ben Erdélyben is helyreállítottatván a törvényhatóságok és megyei bizottmányok, magánjogunk és törvénykezésünk nézve a Királyhágon inneni megyékben két elv nyil-

vánult: egyik az 1848 előtti, az ősiség eltörlése és jogegyenlőség proclamálása után, fenntarthatannak vélvén, miután Erdélyt jogilag akkor is Magyarország részének és legitím törvényhozásának csupán a magyarországi értekezlet munkálatait vette, ezt rendelte derékszékünk zsinormértékeül megvénk egy része, s ezt követte hónapokon keresztül az erdélyi kir. tábla is. Némely megyék azonban merőben az erdélyi régebbi törvényeket és törvénykezést tartották, s az elsőbbségben jól folyt a dolog, míg az utóbbiak átgázolhatlan akadályokba ütköztek. De nem volt megye a régebbi magyar földön, nem székelvénk és magyar vagy székely város, mely bár legkisebb ideig megkivánta volna tartani az osztrák törvényeket. Csapán Fogaras- és Naszód-vidékeken sikerült a román burocratiának ezeket fenntartani. (A szász földről nem szólnok, mert az magánjogát és törvénykezését régi idő óta — az universitás statutorius jogának igényénél fogva — külön és az általános törvények elveitől eltérőleg intézte el.)

Annó Dni 1862 kemény rendeletek jöttek az osztrák törvények föltétlen követése és az osztrák bírói szerkezet visszaállítása iránt. Erdély megyéinek legnagyobb részében az 1861. visszaállított alkotmányos törvényszékek tagjai lemondottak, mert pátenst és pátensekkel hozott magánjogot ítélőbíróknak követni törvény és letett eskü tiltá. Azóta pedig, hogy mi történt legyen; nem szükség rajzolgatnunk.

Nem akarjuk ez alkalommal tüzetesebben fejtegetni, mily nyomorúságos helyzetben van e tekintetben Erdély, s az önfenntartási ösztönnek mily jogosult sugallata az, mely arra int, hogy oltalom, segély és szabaddulásról gondoskodjunk.

Legyen tehát megbocsátva nekünk, ha ez égető kérdést előtérbe hozzuk, s figyelembe ajánljuk.

Ha az országgyűlés az erdélyi részek törvényhatóságaira nézve az unio szabályozásában nem intézkednék a hazai magánjog és büntetőjog visszaállítása iránt, hanem ezt az általános magánjogi codex alkotásáig elhalasztaná, ez reánk nézve megmérhetetlen csapás lenne, mert még hosszú életet biztosítva azon osztrák „törvényeknek,” melyek iránti iszonyódását Erdély közvéleménye már 1861-ben eléggé megmutatta.

Egy új magánjogi codex pedig nem lehet pár nap, s még pár hónap műve sem. Tán évek folynak le míg az elkészül. S addig hazánk jogi tekintetben két oly részre legyen szakítva, melyek közül egyikben a mi igazság, a másikban a birtokló jogának kockáztatását maga után vonó igaztalanságok tekintessék? Évek óta nyögött a megsonkított Magyarország az austriai magánjog alatt szintugy, mint jelenleg is nyögünk mi az erdélyi részekben. Családok existenciáját tették tönkre e törvények, s hazánk hí fiai szenvedtek az austriai büntetőjog alapján ellenük indított keresetek s fogság alatt, oly fiai a hazának, kik most ott ülnek az országgyűlés termében, mint a hon atyái sat. Bölcs belátásuk találni fog módot, hogy a mitől a Királyhágon túl 1861 óta mentek, megmentsék az erdélyi részeket is a bajtól, s további szomorú következményeitől.

Ha reményünk nem teljesül, ha az austriai magán- és büntetőjog az új codex életbeléptetéséig nyakunkon marad, akkor évekig kellend még hordoznunk a súlyt és mindaddig törvényszékeink az 1791-dik 8. t. cikk ellenére a pátensek által behozott szabályokat lesznek kénytelenek követni. S egy ily végzettség hazánk országgyűlése bajosan is hozhat.

Kolozsvár, apr. 9.

Seraca, nefericita, be! a mea Transsilvania! Szegény, szerencsétlen szép Erdélyem! — így sohajt fel egy érzélgős román publicista (Dr.) a „Concordia” egyik közlelbi számában és — vonatkozással azon gyógyi elmélkedésre, melyet múlt lapszemlénkben közlünk — ötféle hasábon keresztül zaklatja absurd közjogi elméletével és kifakadásával azt a veszedelmes kísértetet, mely erdélyi véreit elcsábíthatná az 1863 diki „legitim” állásponttól, s melynek neve unio Magyarországgal.

„Valóban — ugymond — némely románok igen sokat gondolnak az uniora. Ő azonban tanuságot tesz arról, hogy nem is gondol rá. Ő Erdély autonómiaja és függetlenségére gondol csak! Mert ő az unioan egy mély örvényt lát, melybe a nemzet s a baza örökre eltemetettnek, s a honnan semmi se származnék egyéb, mint — a trón és a birodalom végromlása!”

Szegény, szerencsétlen, szép Erdély, nem is tudtuk, mily sorsszerűt, döntő, világtörténelmi befolyás jutott neked osztályrészed! Tüled függ a trón és a birodalom egész jövője vagy végromlása! A birodalom súlypontja Erdélyben, tán éppen Balázsfalván (ezen nem kevesebb, mint 1095 lelket számláló mezővárosban) van, s erre senki se gondol, sőt beszélnek Erdély és Magyarország uniojáról, senki se látva át — (Dr.) uron kívül — hogy a mely perczben ez a néhány Királyhágon inneni megye az unio által megszabadulna az országosdi szerep nyomorúságaitól, s a mely perczben szabadabb lélekzethez jutnának az anyakirályság ülében, eo ipso azonnal „összedől a trón”, vége a birodalomnak! Valóban neveltséges fontoskodás!

Es miért éri magát indíva Dr. ur ily rémedelmes prognosticeonall nyugtalanítani a kedélyeket?

„Mert ugymond — ki áll jót, s ki ad biztosítékot, hogy a mit a magyarok most Pesten egész orlélyel követelnek, fogadosittatván, Magyarország 1848-ki törvényei és a magyarok az 1848-ki kormányzat és törvényhozási hatalomra jutván, a jogfolytonosság ezen sürgetőt nem fogják majd kiáltani: igen bizony! de a mi jogfolytonosságunk nem csak ennyiből áll, mert a mi jogfolytonosságunk Debreczen 1849 április 14-dike! S mi lesz akkor?... Imé, miért szeretném, hogy a románok velem együtt többet gondoljanak Erdély autonómiaja és függetlenségére, mintsem a magyarországgal uniora.”

Es ennyi az egész; mert a további négy hasábon keresztül többé nem a trón és a birodalom érdekeinek magaslátáról, hanem alsóbb rendű provinciális és fajdeák szempontból elmélkedik.

Ennyi az egész, mit a 48-ki törvények és az unio veszélyes következményeinek demonstrálása végett kiemel.

De mit mondjunk az ilyen demonstratorra? Naivságnak vagy roszakaratu insinuationnak nevezjük-e?

Annai bizonyos, hogy ha ebből áll a magasabb birodalmi szempontu románok minden aggodalma, arra nézve igen egyszerű megnyugtatót találhatnak a mostani helyzet kevésbé elfogult és kevésbé ábrándos vizsgálásában.

Ugyan bizony hol állunk?

Ő Felsége, magas kormánya, a magyar országgyűlés, az egész magyar közvélemény a legalitás elvének terén áll!

A korona ugy, miként az országgyűlés a pragmatica sanctiot fogadta el kiindulási pontul!

Ily nézetegység az elv és a kiindulási pontnál hogyan jogosíthat fel tehát valakit oly következmények iránti aggodalmak terjesztésére, melyeknek csak akkor lehetne valami értelme, ha e nézetegység egyáltalában nem léteznék.

Semmi se kétségtelenebb, mint az, hogy ha Erdély unioja a trón és birodalom érdekeire nézve veszélyt rejtene magában, ő Felsége, kinek birodalma érdekei leginkább szíven fekszenek, ezt valamelyik kir. leiratában határozottan ki is jelentette volna. De ő Felsége 1865 dec. 14-diki trónbeszédeben nemhogy ez aggodalmát jelentette volna ki, sőt egész határozottan hangsúlyozni méltóztatott, miszerint a Magyarország és Erdély közti unio „tartós és maradandó megoldására” szólítja fel Magyarország hí rendeit és képviselőit.

Világos, hogy ha a 48-diki törvények által a kor szelleméhez képest (nem kieserlél, felforgatott stb.), hanem az alapok megtartása mellett) regenerált alkotmány álláspontja oly birodalom- és trónfelforgató veszélyeket foglalna magában, ő Felsége és magas kormánya tán megkísérette volna az 1848 előtti rendi alkotmány álláspontjáról kísérteni meg a legitím jogok rehabilitálását. De, imé, ő Felsége és magas kormánya de facto az 1848 ki állásponton áll azon percztől fogva, hogy az 1848 ki törvények alapján összehívott országgyűlés nyílt meg Pesten, s ő Felsége fentiszelt trónbeszédeben visszavonatlatlanul elismerni méltóztatott, hogy „az 1848 ki törvények alaki törvényessége kifogás alá nem eshetik” s azoknak nem is eltörlését, hanem csak revisioját követeli, a mire nézve maga az országgyűlés is készségét nyilváníttotta, in specie az uniora nézve mondván, hogy „megvetették e viszonyok

alapját azon törvények, melyek 1848-ban Magyar- és Erdélyország egyesítéséről e két ország közös egyetértésével hozattak, s királyi jóváhagyás által ünneplésen szentesítettettek, de sok van még e részben elintézendő, s mi nem hozunk kétségbe, hogy minden részről megnyugtató, igazságos és méltányos megállapodás eszközzésére komoly megfontolás és előrelátás leendő szükséges, s minket az ezek fölötti tanácskozásban testvéri szeretet érzelmek fognak vezetni stb.” A revisio elvi elismerésére nézve is tehát nézetegység van, csak a koronázás előtt vagy után kérdése körül térnek el a nézetek.

Az országgyűlés első feliratában, hivatkozva arra, hogy ezt már 1861-ben is kijelentette, újabban ünneplésen kimondá, hogy a mit önállásunk és alkotmányos jogaink sérelme nélkül tehetünk, a törvényszabta szigorú kötelesség mértékén tul is, méltányosság alapján, politikai tekintetből megenni kész, hogy azon súlyos terhek alatt, miket az abszolút rendszer eljárása összehalmozott, a birodalom minden népeinek „jöllete s azzal együtt a miénk is össze ne roszakjon.” És a második feliratban szintén ismétli, hogy „alapunk és kiindulási pontunk a pragmatica sanctio,” „a mit a király és nemzet együtt megállapítottak, azt csak a király és nemzet egyesült akaratával változtathatja meg,” s hangsúlyozva ragaszkodik „az egyetlen békés fegyverhez, melyet a hatalom ellenében használni szabad és kell, a jognak és törvénynek szelid, de erőa fegyveréhez!”

Es, imé, ő Felsége mart. 3-ki k. kir. leiratában kijelenteni méltóztatott: „hogy Magyarország alkotmányos önállását és törvényes függetlenségét áldozatul hozza, nem követelhetjük,” s legkegyelmesebben elismeri, hogy „a törvények változtatása egyedül a törvényhozás jogosult tényezői közreműködése mellett eszközölendő!”

A jog és törvény álláspontjához ragaszkodik tehát mindenki, fenn és alatt egyiránt, s csak végtelen elfogultság vagy roszakarat adhat a mostani helyzetnek oly magyarázatot, mintha forradalom előestéjén állanánk, s mintha Erdély uniojának végrehajtásában valóban egy mély örvény tátongna, mely a trón és birodalom érdekeit veszélyeztetné.

Valóban jobb lenne, ha Dr. ur ugy, mint a gyógyi levelező, s általában az oláh lapok nemesebb hivatásukhoz képest, s több szerénység és loyaltással, a helyzet valódi természetéről, a legalitás valódi fogalmáról disszerálnának.

De ők — ugy látszik — nem fontolják meg, minő téren állanak, midőn — mint például Dr. ur a „Concordia”-ban — egész határozottan azt a tant proclamálják, hogy „az erdélyi románok legalitásának alapját az 1863 ki szebeni ostromolt landtag, s a balásfalvi congressus határozatai képezik.”

Nem akarjuk nevén nevezni e tant, mely a legalitás fogalmával, s a törvényes országgyűlés feliratai és a kir. leiratokban arra vonatkozólag ki jelentett elvekkal oly merev ellentétben áll.

Csak arra figyelmeztetünk, hogy e tan consequentiái valóban mély örvénybe s végromlásba dönthetnek a trónt és a birodalmat, mert a trón s a birodalom alapja, igenis, a legalitás, de ennek többféle neme nem lehet, a legalitás elvére nézve comparatív fokozatokkal állítni fel a világon legbizonytalanabb kimenetelű árverése lenne a jogérveknek, s vége lenne minden biztonság, minden állandó garantálnak.

Nagyon gyakorlatiatlan, szörnyen tulzárnyalt és valóban impossibilis álláspont az tehát, mely mellett a román journalistica agítál, s azon vívmányok, melyekért küzdeni kíván, valóban megérdemelnék, hogy azoknak practicusabb, elfogadhatóbb alapokon leendő biztosításáról gondoskodjék; az a község pedig, melyet vezetni kíván, az a közvélemény, melyre hatni akar, csakugyan megérdemelné tán, hogy a helyzet valódi állása s a jogelvek és fogalmak körül nézeteit inkább tisztába hozza, mint szembeszökő hamis elvek hirdetése által mistificálja.

Soha se higgye senki, hogy a román nemzetiség postulatumai minden téren érvényesíthetők, csak a törvényesség terén nem! Sőt éppen csak e téren van azoknak biztos jövőjük, s hiába hirdetik, hogy merőben ellenségei vagyunk azoknak. E postulatumok törvény gyanánt nem köteleznék, de az nem azt teszi, hogy az illetékes törvényhozás útján, mennyiben a korona integritása és a törvényszerű, alkotmány és jogfolytonosság megengedi, a lehetőségig ne méltányoltathassanak.

Mindenekfelett neveltséges önámítás pedig az, hogy a birodalom sorsa Erdély országos autonómiajától függ, s ha az unio végrehajtatik, meg-

rendül az európai egyensúly. Ugyan bizony ki hiszi el ezt? s lehet-e ily neveléses fontoskodással komoly közönség előtt hitelre számítani?

Nó, ha ily argumentumokkal élő kedélypolitikusok bölcseségétől függne sorsunk, felschajhatnánk mi is érzelgősen: seraca, nefericita Transilvania!

De mi reméljük, hogy több joggal fogjuk kiálthatni: „Evviva libera, integra, beata, bella, Ungaria!”

Halmágyi Sándor.

Kül- és belföldi levelezés.

Bukarest, április 4.

Az ideiglenes kormány felszólítván a mostani hadügyért Lecca urat, hogy tessen jelentést az összes hadsereg létszámáról, a hadügyér erre következőleg válaszolt: „A kapott rendelet következtében sietek röviden jelentést tenni hadierőnk mostani állásáról.

A kormány legelső felhívására készen áll 40,000 ember, rendes katonaság, határőr és darabont. A kormány rendelkezhetik 37 zászlóalj megegyei katonaság felett, azon régi kiszolgált hadiakból, ezenkívül a nemzeti őrségtől is, a mely most van alakuló félben.

Tüzérségünk száz ágyúval bír, melyek ha nincsenek is mind felszerelve, de a kezükben levő eszközökkel egy hét alatt mozgásba tehetjük mindannyit. Ez azon katonai erő, a mely felett a kormány rendelkezhetik, ha a szükség kívánni fogja s adandó alkalomkor a hadsereg körébe fog gyűllekezni minden román, a ki hazáját szereti és ennek szabadságát óhajtja.

A kormány az országgyűlést és a senatust múlt héten feloszlatta, s ezt nagyszertű fátylas esztélyével üdvözölte a város polgársága. Beszéltek, hogy Kogalniceanó senatort, azon volt minisztert, a ki 1864-ben az országgyűlést katonasággal szétkergette, midőn a senatusból lejött, a nép rutul összevissza ptkdöste, kalapját fejébe verte. Az itteni zsidóságnak is nagy melege volt a múlt héten, azon hír terjedvén el, hogy a nép ki akarja őket rabolni. E félelemtől menekülendők sokan bőven megnyitották a zsidók közül erszényüket a 30 millió kölcsön segedelmére, s így a reactio egyenesen a forradalom javára dolgozott e hír terjesztésével. Egyébiránt a forradalmi kormány a leggondosabban kerülni igyekszik minden összeállítását bármelyik konszultással is, s beszéltek, hogy kormány még nem volt ily tapintatos az idegen alattvalók irányában. A nemzeti gárda felállításán erősen dolgoznak, s még olyanok is, kik a kort tulélték, hirlapilag nyilatkoznak, hogy büszkeségüknek fogják tartani e seregben a hazát szolgálni. Így pl. tegnap két miniszter, Gyika Demeter és Rozetti Koszta nyilatkoztak hirlapilag, hogy mihelyt a ministerségből kilépnek, azonnal felesapnak nemzetőrnek. Az új választásra való előkészületek elkezdődtek s szó sincs, hogy a kormány a legszabadabb elvű követeket fogja üdvözölhetni.

Egy vérfigyálató gyilkosság követett itt el egy magyar hazánkfán e hó 3-ára viradólag, melyhez hasonlót még életemben nem hallottam s nem is olvastam. A meggyilkolt neve Molnár András, erdélyi, zombori 45 éves, evangélikus, nejétől ez előtt két évvel elvált férfi. Ottfelelősen nagy bojár kocsisa. E hó elsőjén, virágvasárnapján, egyetlen 12 éves fiával még nálunk templomban volt. Hétfőn reggel 7 órakor elkértezt adósságait fölzedni, s még este se ment haza. A bojár azonnal jelentést tett a komissziokon, de nem találták. Kedden reggel 10 órakor egy hulladarabot vett fel a Dimbovicza város közepében a mészárszékek közelében. A testnek le volt vágva feje, két keze közül, a jobb lába is többől és a ballába is térdből, a megtalált törzs is mezitelen volt és e csonka testben Molnár Andrásra ismert az ő volt neje, Varga Kati a ballábon levő anyajegyről, és a meggyilkoltnak leány testvére. Ezen irtozatos hulla ma még a Kolna kórházban van, talán holnap kiadják, hogy eltemessem. A test levágott részeit a leggondosabb keresés után se találhatták meg a Dimboviczban. Több zombori magyart elfogtak, a kik e szerencsétlennek adóssai voltak, s ezek között a meggyilkoltnak sógorát is, a ki a Dimboviczától nem lakik messze. Azonban a valódi gyilkosok, hogy kik lehettek: nem tudatik. A meggyilkolt ki-tűnő kocsis volt, a legelső bojároknaál szolgált 20 év óta s szép vagyonot szerzett volt magának, mostani ura elment, megnézte a hullát és érzelgősen megkínnyozta.

Egy egerpataki magyar nő múlt héten egy emeletes ablakból a Podumagosoján kibukván, látót kettő törte s le is vágta a térdjéből a Hezesz-tör-kórházban, tegnap voltam nála áldoztatni, de életéhez semmi remény. Sziintén tegnap álltam kezességet egy egerpataki fiúért, a ki hat hónapig volt börtönbe zárva, mialatt tifusba esve jobbfüle hallását elvesztette. Gyauura volt befogva s kihallgatatlant ilt hat hónapig, mint oszák alattvaló a román börtönben. Ilyenek a volt kormány bűnei.

Koos Ferencz.

U. i. Molnár András hulláját még csak ma április 16-án adták ki a Kolozs-kórházból eltemetés végett, minthogy a megosonkított testet is a rajta észlelt fejszefek-tések miatt a tegnap felboncolták. A hullát a podu Belik utca hídján valamivel alább találták meg. A szerencsétlennek

sógora Varga János szabadon bocsátott, de többben el vannak fogva, azonban a gyilkost maig sem találták meg. Minő rossz akarat és gyanúsítás tehát a „Romanul” ezen tudósítása: „A meggyilkolt is, a gyilkos is magyar volt, s mint halljuk, egy nőért történt.”

Meleg-Földvár, április 1.

T. szerkesztőség! Mint curiosumot szükségesnek látom közreadni gróf Vass Samunak, a dobokamegyei alsó-kerületi román választókhoz intézett (a maga nemében hála Istennek eddigelő egyetlen) programját, ebből könnyen belátható, minő erővel gyarapodott a képviselőház.

Az idéztem program, melynek gróf Vass Samu által sajátkezűleg szerkesztett és aláírt eredeti kezeim közt van, s nem más, mint a szerző által román nyelven leendő áttétel végett, buzai román lelkész tiszt. Filipán János urnak kézbesített, a következő szóról szóra, betűről betűre:

„Tisztelt román polgártársaim! Miután a közlelebbi követválasztásunk sikertelen lefolyta következtében, most már román polgártársaim figyelmét is minden sérelem és habozás nélkül felkérhetem, szükségesnek látom, hogy önökhez egy pár szót intézzek (tehát csak szükségből).

Mint vármegyénk alsó-kerületének egyik képviselő-jelöltje (?) politikai nézetimről tán terjedelmes programot kellene kibocsátanom, de tekintve az idő rövidségét (gyenge mentség egy országos tekintélynek nevezett jelölt részéről, volt a választás 13 napja, ez alatt lehetett volna bármilyen hosszút írni) azt hiszem nem hibázom, ha nézetimet általánosságban adom elő.

Azt hiszem, felesleges lenne talán a felett hosszasan nyilatkoznom, mennyire szükségesnek látom dícsősegesen uralkodó császárnak és királynak (a magyarnak nincs császára csak királya, hanem a centralistákhoz tartozik Szerző.) összes birodalmának belrendezését, mely alkotó részei érdekeinek békés kiegyenlítésétől feltételeztetik, csak annyit mondok, hogy azt legfőbb teendőnknek tartom (sajnálom, hogy első sorba nem a hazát, hanem a közös ügyeket helyezte), melynek minél előbbi létesítésére törekednünk kell (ezen lelkes törekvése közepett, aligha magára nem marad).

Miután a kölcsönös kiegyezkedés, az illető felek jogsértelensége s autonómiaja teljes biztosítása mellett létre jő (így megjárja), nem csak mi reánk, de az összes birodalomra nézve, második főkérdésnek, a külön ajku nemzetiségek ügyét látom (kérdés). Ezt el kell intéznünk, még pedig úgy, hogy a külön ajku nemzetek azon teljesen megnyugodhassanak (ezen segített a 848, melyet szerző programjában kerültni látszik, mint a macska a forró kását), és semmi fenn ne maradjon, mi nemzeti feltélenységre alkalmat adhasson (óhajtom).

E tekintetben azt hiszem, hogy az illető nemzetek külön nyelvének, az ország belkormányzatával megegyezhetőleg legnagyobb befolyás engedessék, mi legfőként a vármegyékben létesíthető (de miként!).

Nem látok nehézséget abban (látnak mások), hogy a vármegyéknek hivatalos nyelve a vármegye lakói többségének nyelve legyen (ez a passzus az erdélyi megyékben a votum szerzésnek egy eddigelő még nem hallott neme), de mivel főként egy monarchiában (már be is olvasztott) lenni kell egy kormányzati főnyelvnek, jogában álljon mindenkinek, hogyha tetszik, a kormányzati nyelvvel élhessen (közönszük alásan e nagylelkű engedmény kijelentését).

Ebből kifolyólag a politikai hivatalnokoknál éppen úgy, mint a köztörvénykezési 1-ső és 2-dik fokozatoknál a törvénykezés mindazon nyelveken legyen folytatható, melyek az illető törvényszékhez tartozó területen, mint törvényesek léteznek (ha az előbbi fejezetből folytatjuk ki, nagyon cifra felállítás).

Erdélyre nézve különösen mulhatatlanul szükségesnek látom azt, hogy mivel Erdély területén történelmileg három törvényes nemzet létezése régi törvényeinkben elismertetik, a román nemzet, mint negyedik nemzet, elismertessék, s törvényesen be-cikkelyeztessék (helyes, csak hogy illetékes helyen).

E két legfőbb kérdés (volt három is) előre bocsátásával szólanom kellene az annyira égetővé vált belreformokról (kár, ha előbb nem tette) és pedig mind a törvénykezési, mind pedig a politikai téren (inkább a hajókázásról), de hogy ezeket egy programban részletezni lehessem, én részemről lehetetlennek tartom (tehát választás utánra marad).

Temérdek teendőnk vannak, szerfelett kényes kérdéseket kell megoldanunk, és csaknem mérhetetlen nehézségekkel megküzdünk, de legyenek azok bármínők, megoldásokat meg kell próbálnunk mulhatatlannal, s a nehézségek bárha rémletesek is, azokkal megküzdni szent kötelessége az igaz hazafinak. Kelt Vasas-Szentiványon (éppen a járási szolgabirónál) martius 6-án 1866.

Gróf Vass Samu.

Ezen program tartalmát, ha a szerzője által a tiszteltetere rendezett fátylasmenet alkalmával mondott beszédjének azon tételével, hogy mint képviselő, Deák Ferencz által felállított elveket minden tekintetben osztja; egybeahasonlítjuk, úgy tü-

nik fel a tisztelt gróf, mint azon bűvész, ki ugyan egy ilvegéből kinek-kinek izlése szerinti italt töltött.

Kérjük a „Korunk” t. szerkesztősége ezen közlemény felvételére.

Mohai Károly. *)

Háromszék, martius 26.

Most, midőn a közügyek fontossága előtt a személyes érdekeknek háttérbe kellene vonulni, sajnálattal olvastuk a „Pesti Napló” 53-dik számában Többen aláírással, valamint a „K. Közlöny” 30 dik számában név aláírással megjelent cikket, melyekben az igazság állítólagos elferdítése ellen, felszólalva hypoeritai mesterfogásokkal törekednek a meglelt tényekről, az igazság álcája alatt a nagy közönséget misticálni, és bármennyire óhajtottuk volna ezen elfemuttatásokat ballgatással melőzni az igazság és homályba burkolni szándékolt meglelt tények érdekében felszólalni kénytelenítettünk; előre bocsátva azt, hogy mi csak az érintett állításokra fogunk, még pedig tények által felelni, mint a melyeket az igazsággal és méltányossággal ellenkezőknek találunk, reoriminatiokra mi sem kívánunk kiterjedni, ámbár több okunk lenne arra, mint némelyeknek, a kik a bárány bőre alatt a róka természetét igyekeznek rejtgetni.

Mindenekfelett az árkosi levelezőnek, ki egyik partnak sem tagja, hanem saját felfogása szerint ítél és ír, azon tételt „élesen szemben álló személyi pártok” kívánják felhasználni ürügyül, hogy egyfelől a meglelt tényeket más alakban öntse és magokat az „önzéstelen hazafiság és loyális” nymbusszával övedzve, annál kényelmesebben személyeskedhessenek.

Azt mondják: „nem oly személyi párt, mely kitérítésekre vagy hatalomra segíteni szövetkeznék!!!” Lássuk a tényeket: a kolozsvári országgyűlésre Berdet, a kézdi-orbai választó-kerületbe vitték önk, hogy Turi Gergelyt megbuktathassák, és a zavarosban Sepsiben Sz. G. urat, mint jelölt-jeket becsempészhessek, mely tény a „K. K.”-ben előforduló zavaros polemia meg nem ezaföl, és mi ez egyéb, mint kitérítésre segíteni szövetkezés, mit eléggé igazol az is, a mint a tudósításokban beösmerek, hogy a pesti országgyűlésre is követjelteknek Székely Gergelyt állították fel, mintán ő el nem fogadta, vissza is vonultak, önként eszünkbe jut azon mese, mikor a szőlő, mert távol volt, szavanyu lett.

Ez az egyik önzéstelen indoka azon rendkívüli lelkesedésnek, melylyel a kerületekre való osztás ellen harcoltak, mert hogy arról meg lennének győződve, miszerint azon intézkedés, mit a választásokra nézve a nagy testvérhon és Erdély is, három megyét kivéve, törvényesnek és czélarányosnak ösmert, kevésbé legyen a legitimitással megegyeztetendő, mint a középponti kettős szavazati választás, azt önk sem hiszik komolyan, legfeljebb másokkal szeretnék elhitetni.

Továbbá, hogy a 61-diki tisztikar jelentéke nyebb tagjaival sorak között dicsekesznek, nem áll, ha a tudósítókát tekintjük, ott csak 5-ön vannak, ha pedig alakult pártjuk között nézünk szét, a háromszéki 70 tagból 61-diki tisztviselők közül legfeljebb 25 van, ez, azt hisszük, nem többség.

Hogy pedig az 1848-i és előtti követeket sorak között látnak, ezen boldogító hibából és öntudatból nem óhajtunk részt, mert ezek közül az első az abszolút kormány szoljába szegődött, 1866 jan. 26-kán tartott előleges konferentián az összes 61-i tisztikar nyilvánosan vádolta, miért léptek le, holott azt tette Magyarország összes megyei tisztikara; 1848-ban, midőn jelenlegi egyik képviselőnk, mint kormánybiztos működött, mert onnan kiküldetett, az akkori másik követ Szentiványi Györgynek kell vala hogy képviselje székünket, de ő az országgyűlést ott hagyva, itten az akkori kormány ellen ígatott, a miért Németh László kormánybiztos által bezárattott, az országgyűlés pedig nyomozásra képviselő Molnár Györgyöt küldötte ki, minek eredménye azért nem lehetett, mert a muszák börtörtek, ezek által szabadított ki a kézdi-vásárhelyi fogházból.

Sajnálatra méltó lenne Háromszék, ha intelligentiája — csak is a tudósítók et consortes-ekből — állana.

De menjünk tovább, midőn azt hozzák fel, hogy a középponti bizottmány nem az állandó bizottmány előtt eskettetett fel, és a választó-kerületek főhelyeinek megjelölése, egy a szövegtől mikénti módja tanácskozás tárgyal ki sem tűzetett; azonban a mint a bizottmányi jegyzőkönyv tanúsítja, az előrelátó gróf főkirálybíró ur felolvastatván a választ tárgyzó rendeletet, nem csak hogy a választás körüli teendők elintézését a törvények értelmében tanácskozás tárgyal kiittizte, hanem mely erre vonatkozó rendeletek t elősorolván, felhívta a gyűlést, miszerint, ha valami figyelmüket elfutotta volna, méltóztatassanak a bizottmányi tagok felemlíteni, s mintán ez nem történt, s közös volt a fentebbi kérdésre nézve a megállapodás, minek lebetne azt keresztelni, hogy önk nem adtak be

*) Még 17 t. aláírás szerkesztőségünknek megtekinthető egy nyilatkozat, melyben „ideiglenes szerkesztő atyánkf” megrovatik, hogy „a lapot kiveszi eddigi szép magatartásából”, midőn az ilyen közleményeket csak szorgalmazás után adja ki, s melyben határozottan ki van kötve, hogy e program a közbeszűrt tételekkel minden változtatás nélkül adassék ki. Kijelöljük tehát minden reflexio nélkül.

Szerk.

óvást, miután azon kérdések állítólagos komoly magoktartások ideje alatt eszükbe sem jutottak, mi ha nem úgy történik vala, bizonyára újból tárgyalás alá véteték volna.

Midőn pedig a központi bizottmányban eszükbe jutott és óvásokat megtenni akarták, attól valószínűleg azért állottak el, mert a 64 tagból álló központi bizottmányban az elnökölő gróf főkirálybíró ur ő méltósága előtt letétetvén az eskü, a választási hely is meghatározatván, nehogy azon kellemetlen érzésben részesíttessenek, melyet Sancho Pansa, Don Quixotte hü csatlósa, érzett, midőn a szelmalmok ellen harcolt.

Továbbá, „a választó-kerületek nincsenek igazságosan felosztva”, azt állítják önk — erre csak azt vagyunk bátrak megjegyezni, és ajánljuk tanúsául — hogy a kerületeket nem a választók száma, hanem a lelkek száma szerint kell alakítani, s hogy ebbe pontosság követtetett el — a mennyire lebeiséges volt — tekintsenek belé a 1857-ben véghezvitt összeírásba, ha az hiányos, a hiány onnan származhatik.

Hogy olyanok is szavaztak, a kik nem bizottmányi tagok, megtörtént, csak hogy nem pártunk részéről, mert plane a tudósítás aláírói közé bizonyosan kiválogatták pártjoknak színt; azonban úgy találjuk, hogy azok között többen vagynak oly aláírók, a kik nemcsak hogy nem bizottmányi tagok, de sőt székükben bírtokuk sem lévén, nem is választók és még éretteégi vizsgálat alatt sem volt az aláírók többsége, pedig állásukat tekintve, jóval meghaladták.

Ily állítások forgalomba bocsátásával hiszik, a nagy közönséget loyálisások felől meggyőzni, ennek megítélését a t. nagy közönségre bizzuk. Áttértünk a „P. Napló” 53. sz. mondottakra nézve, kijelentjük, miszerint az éppen nem áll, hogy a zágoni lelkész ur tette volna a követségre meghívó indítványt, hanem Turi Gergely, és reméljük, ha loyálisoknak óhajtanak látszatni, önk is beismerdünk.

Azon állításra pedig, mintha az előleges értekezletben a központi választás hallgatással elfogadtatott volna, megjegyezni kívánjuk, hogy neveltséges színbén tűnik fel, midőn bizonyosan emlékeznek talán, hogy ezen kérdésnek akkori tárgyalásától mily hatalmasan ovakodtak.

A mi azon tételt illeti, az éljenzésekre ezuttal hallgatással felelünk, csak azt jegyezzük meg, hogy tökéletesen hisszük, önk egy néhányan, de csak is egy néhányan, szeretve tisztelt főkirálybírákat nem üdvözölték éljenekkel, de hogy a háromszéki nagy többség, akkor és mindenkor (hinc illae lacrimae) megjelenezte, még pedig szívból nem a helyi iskolatantú vezényszavára, mint ezt egy legközelebbi alkalommal ez offo a s.-sz. györgyi iskolás gyerekekkel elprodakálták, arról biztosítjuk a t. nagy közönséget.

Észrevételeinket azzal végezzük be, mi elég szerények vagyunk megelégedni, hogy a múlt kolozsvári és a jelen országgyűlésre küldött képviselőkét magunkéink mondhatjuk, kinyilatkoztatván egyszerűen, hogy valamint a jelenben tényekkel feleltünk, úgy a jövőre is tényekkel kívánunk szavainknak nyomatókat adni.

Leginkább pedig tudósítójoknak ajánljuk figyelmébe, hogy a mit egyszer papirostra tettek, ne feledkezzenek meg róla, mert így születtek az ellentmondás és következetlenség; az is mondatik önk által, hogy minden előleges pártértekezlet nélkül stb. hiszen múlt évi october 30 dikán jelöltjük Sz. G. ur a „K. Közlöny”-ben küldött cikket elvbarátaival előlegesen közölte, azokhoz szöveget intézett, tehát akkor már alakulva voltak, hogyan lehet ezt mégis most megtagadni *).

Többen.

Az aláírás eredeti a t. szerkesztőségénél megtekinthető, vagy abból másolat vehető.

Különfelek.

© A kormány felhivatalos közlönye, az „Österr. Ztg.” közelebből több sugalmazott cikkből vetett világot (a kormány felfogása szerint) a helyzetre, s azok nagy figyelemre vannak méltatva a pártlapok részéről. Ez alkalommal, mint kedvező magyarázatát a helyzet természetének, csak a kölcsönös bizalomra vonatkozó megjegyzését ajánljuk olvasóink figyelmébe. Ugyanis a „P. Napló” azon megjegyzésére, hogy a kormánynak nincs bizalma az országgyűléshez, kijelenti az „Österr. Ztg.” miszerint a kormánynak tulajdonított ezen bizalmatlansági politika, az ő rendíthetlen meggyőződése szerint, nem létezik. A kormány a legjobbat reméli és várja az országgyűléstől. Öszintén óhajtja, hogy a tárgyalásokra semmi oldalról se gyakoroltassék nyomás. Csak sajnálhatná, ha a közös ügyek bizottmánya nagy napi munkájához nem teljes bizalommal s biztonsággal fogna. Igazolvá ily hangulat semmi esetre sem lenne. A mit Austria kormánya tehetett s tennie kellett, hogy a nemzetben bizalmat ébreszsen, azt megtevé; semmi sem ingatta még bizalmát; a két felirat az ő szemében nem vesélyeztetette a kiegyenlítést; ő Felsége élénken óhajtja nagy művének bevégeztetését s bizhatni benne, miszerint ő fel-

*) Ezen czífolat 83 aláíró nevének közlése mellett küldött be szerkesztőségünkhez.

Szerk.

sege kormánya mindent megteendő, hogy a legmagasabb óhaj mielőbb teljessébe menjen.

○ A mezőszéki inségesek számára újabb 40 forint küldetett be szerkesztőségünkbe a következő sorok kíséretében: T. cz. szerkesztő ur! Ide foglaltak 40, azaz: negyven forintot osztrák értékben a mezőszéki inségesek számára. Ötveny dr. Szűcsné magán-leányiskolájának növendékei szívesen sugallatától ösztönözve, hogy az éhséggel küzdők gyűlölményeinek enyhítéséhez, könyeik felszárításához többeske öszszeggel járulhassanak azon ötletre jöttek, hogy színi-előadást, zene- és szavallati akademiát, azaz: próbaté-formát rendezzenek. Vezetőik, tanítóik, a szülők s intézet-tulajdonosok szíves beleegyezésével készülményeket nyújtottak az előadandó darabok megválasztása s betanulása körül. Az ártatlan, a gyermekek lelkiületéhez s tanulmányaikhoz mért kísérlet mult vasárnap f. hó 8-kán a délelőti órákban ment véghez szép közönség jelenlétében. Úgy hiszem a jelen voltak öszszhangzó véleményét fejezem ki, midőn azt mondom, hogy igen kedves élvezettel szolgált a gyermekek előhaladásában gyönyörködők előtt. A jövőre — természetesen minden bementidij-megszabás nélkül — reménységet meghaladva 38 forintot tett, mely öszzevet a növendékek s derék nevelőjök 40 forintra egészített ki. Juttassa, kérem, rendeltetése helyére. Tisztelettel lévén sat.

Egy a pénz kézbesítésével megbízott szűle. Szíves köszönettel veszzük a szenvedők nevében, íten áldását kívánva a kedves gyermekekre, lelkes nevelőikre s az adománygyal járult szűlék-s közönségre.

* Császárné és Királyné Ő Felsége, mint egészen megbízható forrásból jelentik, május közepén tájékoztatják Bécsből Balaton-Füredre, hol két hónapon át fog időzni, Ő Felsége a császár is egy ideig Füreden fog időzni.

* Mint a pesti lapok írják, mind inkább több valószínűséget nyer azon hír, hogy Haynald Lajos öccsét, azaz: a megüritült kalocsai érseki széket foglalja el nem sokára.

○ A „P. Napló” előleges értesítése szerint a képviselőháznak a húsvéti szünetelés után tartandó első országos ülésében következő tárgyak kerülnek szűnyegre:

1. Az igazolási bizottmány jelentései.
2. Megválasztása azon Királyhágón tuli 15 képviselőnek, kik a közös ügyek kidolgozására kiküldött hatvanhetes bizottmányhoz még hiányzanak.
3. A tizenkettes bizottmány jelentése, s ennek javaslata szerint a hét bizottmány megalakítása.
4. Az ideiglenes országgház átvételével megbízott küldöttség jelentése, s átküldözés iránti határozat.

Valószínű, hogy a Királyhágón tuliak számára fenntartott alelnöki és hatodik jegyzői állomás betöltése iránt szintén „megállapodás fog tetetni.”

* (Necrolog.) Hidvégi gróf Nemes János es. kir. valódi belső titkos tanácsos és kamarás, maga, neje, szűletett gróf Berchtold Károlyné csilagkeresztes és palotahölgy, leányai: Mária, férjezett báró Marencziné, Rózi, férjezett Béldiné, Károlyné, férjezett gróf Logothetyné, Ilona, férjezett gróf Schweinitzné; továbbá Vincze, János és Nándor fia, mint gróf Nemes Ferenc öccse nevében is elkeseredett szívvel jelenti méltóságos hidvégi gróf Nemes Ábrám, es. k. kamarás, szeretett öccse mártius hó 30-án tífoid-bénelés következtében, a halotti szentségek áhitatos felvétele után, életének 49-dik évében, történet gyászos elhunytát. A boldogult hűlt tetemei ápril 4-én délután 2 órakor a pozsonyi országos kórházban fognak be-szenteltetni, és a hidvégi uradalom családi sirbolt-jába örök nyugalomra elvitetni. Az engesztelő szent mise-áldozatok folyó évi ápril 5-én Pozsonyban a t. Ferenc-rendiek templomában, Hidvégen és Bécsben 5-kén délelőtti 10 órakor a szent Mihályról címzett szentegyházban tartattak meg.

* P. Szabó Pepi asszony legközelebbi jutalomjátékául Barrierének „Páris” című vigjátékát választá, a világhírű szerzőnek kétségen kívül egyik legkiválóbb műve, ezt bizonyítja legalább azon roppant zaj, melylyel legelőször Párisban színe került. E kiválóan színözözt vigjátékot alkalomra volt olvashatni, s így biztosíthatjuk a közönséget, hogy ha a szerepek biztos kezében lesznek — a mi feltehető — igen élvezetes estvét fog szerezni. E vigjáték most kerül magyar színpadra legelőször.

* Az előrelátás a bölcsesség anyja. Báró Rothschild két hivatalnokát, bir szerint Oderberg mellett a porosz határhoz közel fekvő schillersdorfi jóságára küldte, hogy az ott levő művészeti s egyéb értékes tárgyakat Bécsbe szállítsák.

* Kocsis Irma jövőre a pesti színpadon „Bánk bán”-ban a királyné szerepét fogja énekelni. Mint halljuk, Pauliné asszony megkínálta „Inez”-zel is; reméljük azonban, hogy Kocsis I. kisasszony sokkal jobban meg tudja bírni erejét, semhogy e szerepet elfogadjá, mely semmi esetre sem fog hangjába fektetni, s így csak első fellépései sikerét okozhatná, alkalmat adva továbbra is a „Magyar Világ” elmés újdondásának, hogy a kisasszony rovására tovább is gorombáskodjék.

* A mult szombatban egy helybeli szolgáló olyan szentimentális modorban vetett véget életének, hogy e nemből ritkítja párját. A szerencsét-

len ugyanis megcsalva érezvén magát, felöltözött egészen fehérbe, menyasszonyi koszorút tett fejére, s így elkészülve felakasztá magát.

* Medgyeséskben dr. Binder Lajos állam-ügyész és Fehdenfeld Frigyes városi tanácsos választottak meg a magyar országgyűlésre képviselőül.

○ Felsőfehérmegye belkérletéből azon tudósítást veszzük, hogy Pócsa Ferencz lelépte után követjelöltül egy szolgabíró „léptette fel magát”, s így látszik, nagy ingerültség van ottan, hogy azon körületet a provisorium embere akarja okvetetlen képviselni. Előttünk majdnem hihetetlennek tetszik. De különben se közölhetnők a levelet, mintán oly közleményeket, melyeknek szerzője magát a szerkesztőség irányában se nevezi meg, nem adhatunk ki, s e levél nincs aláírva.

Kérelem.

Alóírt egész tisztelettel szűlitom fel mindazokat, kik esetleg az 1735-diki Pero-féle zendülésre vonatkozó eredeti adatokat bírnak, szíveskedjenek azokat velem is közölni, vagy legalább tartalmukról értesíteni rövid kivonatanban.

E tárgyra vonatkozó minden adatot vagy értesítést a lapok útján is nagy köszönettel fogadok, mintán éppen az említett zendülés részletes kidolgozásával foglalatokodom.

Kolozsvárt, ápril 10 kén, 1866.

K. Papp Miklós.

Politikai hírek.

Franciaország. Páris, április 4. Arese gróf, ki Florenczből politikai küldetésben ide érkezett, a császár által fogadtatott. Mintán a bukaresti ideiglenes kormány az ottani kamarát feloszlatta és új választásokat rendelt el, — a párisi szerződést aláírt hatalmak ünnepélyes nyilatkozatot teendnek közzé, melynek értelmében ők a jövőérti felelősséget az ideiglenes kormányra és a Dunafejedelemségek népeire hárítják, midőn ők ez utóbbiakat csupán ama szerződések emlékeztetik, melyek a Porta integritását biztosítják. A Dunafejedelemségek ügyében párisi értekezlet elnapolta magát, hogy a további eseményeket bevárja.

Az a hír, mely ma ismét szárnyal, hogy Franciaország figyelő hadtestet fog alakítani a Rajna-tartományokban, a „Köln. Ztg.” szerint, tökéletesen alaptalan. Olyan figyelő hadtest-féle van ugy is mindig a Rajna mellett felállítva, t. i. oly rendelkezések tételtek, hogy minden időben 8 nap alatt 150 — 200 ezer francziát lehessen a Rajna mellé állítani. Minek volna tehát különös előkészületeket tenni?

Páris, apr. 5. Általán azt hiszik itt, hogy a porosz kabinet föllépésében Austria ellen, Oroszország által fog támogatni, és hogy Poroszország a hercegségek átengedéseért Austriának Glatz grófságot és pénzt fog felajánlani.

A mai „Moniteur” szerint a francia csapatok három osztályban hagyandják oda Mexikót; t. i. egy osztály a f. 1866. évi novemberben; a másik 1867. évi martiusban; a harmadik szintén ez utóbbi év november havában.

„III. Napoleon és Poroszország” című röpirat jelent meg éppen most Dentinél, melyről bátran ki lehet mondani, hogy félhivatalos porosz eredetű. Tartalma a következő főpontokból áll: Porosz- és Franciaország; ezen két hatalomnak nemcsak lehetséges, de mellözhetetlen szövetkezése; Európa más kormányai irányábani viszonylatok, s azon csekély előnyök, melyek az azokkál barát-ságból eredhetnek, vagy csekély aggodalmak, melyek amaz államok ellenségeskedéséből következhetnek, képezik azon alapokat, melyekre ez a rettenetes szövetség köthetnek az ebből származható következményekkel együtt. — Poroszországnak kettős feladata van: A maga felsőbbségét érvényre juttatni Németországban Austria rovására, s az első rangu tengeri hatalmak sorába kell belépnie. A mi szorosan Schleswig-Holsteint illeti, kinek másnak, mint Poroszországnak lehetne feladata, hogy a hűségek kikötőiben megteremtse és kiképezze a német tengerész hatalmat, s hogy azokat minden külelnyomástól kiváltképpen Oroszországtól megoltalmazza. Poroszországban a közvélemény határozottan a bekebelezés mellett van. Nagyobb-dási céljainak elérése tekintetéből Poroszországnak erős és szilárd szövetségre van szüksége; s hol találhatná azt jobban fel, mint Franciaországban? Mi áron volna az megszerezhető, s mit ajánlhatna a Tuileriák kabinetjének, hogy minden aggodalmát eloszlassa? A röpirat Saarlouis felé terjedő határkiigazítást emleget, mely által a dűs közszentelpeknél fogva Franciaországra néző értékes lehetne, míg Poroszország nem veheti jelentékenyebb hasznát. Franciaországnak anyagi hasznát nyújtana ezen területre szűnyerése, melyet Poroszország kormánya tekintélyének csorbulása nélkül oda-adhatna, s a népképviselőt roszalától se tarthatna miatta. „A császár azon hatalom mellett, melyet a francia nép és kormány ő alatta kivívott magának, megtehetné ezen békés hódítást. Poroszország kezét nyújt neki, s Napoleonnak ezen szövetség megkötése miatt nem kellene semmi más hatalommal meghasonlania.” Cowley I. III. Napoleonnál alkalmilag puhatóldozó kísérletet tett arra nézve, hogy a párisi és londoni kabinetek a berlini udvarnál intő tanácsadás alakjában közösen tennének köz-

benjáró lépést. A császár határozottan azt felelte volna, miszerint most még inkább el van rá határozva, hogy tovább is ragaszkodjék azon magatartásához kormánya, melyet a dán-német ügy eddigi lefolyása irányában követett; minélfogva arra semmi esetre sem lehet számítani, hogy oly lépést tegyen, mely legutóbból is beavatkozásra lenne magyarázható. Cowley I. meghajította magát és hallgatott; hanem az osztrák követség aligha nem értesült gyorsan ezen beszélgetés eredményéről.

Olaszország. A „Köln. Ztg.”-nak írják: Az osztrák készüldések és csapatsoportosítások Velenczében a felszűgetet ismét felriasztották kétségeskedő és várakozó állásából. Velenczéből már tette-mes csapatmúmek kifejtéséről tesznek jelentést, melyek ugy állítatnak fel, hogy minden pillanatban a Pó mellé vethetők. Ez előkészületekkel öszszhangzik a római körök hangja, hol rögtön ismét nagy dolgokról beszélnek, sőt praelatosok, kik hivatalos politikai jelleggel bírnak, hangosan beszélnek az 1859-ben elvesztett egyházjövők visszaszerzéséről osztrák fegyverek által; Napoleon császár, teszik hozzá a praelatosok, nem fogná megakadályozhatni e restaurációs háborút. „Jó ideje már, írják az „Italie”-nak, „hogy nem uralkodott oly bizalomteljes hangulat Rómában; az Austriában vetett hit ismét erősen növekedik; számítanak a bécsi udvarra jobban, mint ezelőtt fél évvel.

Németország. Berlin, ápril 3. Chazal belga hadügyminiszter tegnap reggel ide érkezett s a királyi asztalhoz volt hivatalos. Govone tábornok ma Olaszországba utazott. A kormányférfiak azt mondják, hogy Poroszországnak Austria holsteini állásfoglalására gyakorolt nyomását, most kell igazában fokozni. A kormány Austria békeszeretű állításainak biztosítékul azt fogná kívánni, hogy utasítsa ki Augustenburg hget Holsteinből, s ha ez megtagadtnék, akkor újra szűkségesnek találtnék a királynak előterjeszteni, hogy a bekebelezés békés uton el nem érhető. Ezért van a félhiv. sajtó ma oda utasítva, hogy Austriának azt hordják fel, hogy nincs programja, hogy a béke-jegyzék nem nyújt elégséges biztosítékot, s hogy a szövetség-alkotmányra nem lehet bízhatni, mivel Austriának a középállamokkál öszszesektvése által Poroszországnak Németország északi részén kivívott állása megkárosíthattnék. A félhivatalos lapok azt mondják, hogy a helyzet épp oly komoly és aggasztó maradt, a milyen az osztrák békejegyzék elérkezése előtt volt.

A „Nordd. Allg. Ztg.” egy félhivatalos cikkben constatálja még egyszer az osztrák készüldéseket és megjegyzi, hogy a porosz kormány ismételve felvilágosításokat kért és öhaját fejezte ki azok felfüggesztését illetőleg, nehogy maga részéről szintén katonai rendszabályokra legyen kényszerítve. — A feleletek Bécsből, hogy a rendszabályok részben a zsidó-kraavallók által idéztettek elő, részben katonai árhelyéseket illetnek és tisztán védelmi természetűek, — nem öszslathatták el a porosz kormány aggodalmát. Éppen a készüldések titkoszertése és hivatalos tagadása, kellettek aggodalmat és bizalmatlanságot. A „Nordd. Allg. Ztg.” cikke így végzi: A porosz kormány kötelessége volt az ország biztonságát azon bizonytalán hitben, hogy nincs veszély, el nem hanyagolni; az elrendelt porosz készüldések egyáltalán védelmi természetűek. A „Kreuzzeitung” írja: „Az osztrák jegyzék a szövetségi alkotmány 11. szakaszának alapjára áll, természetesen azért, hogy a középállamoknak kedveskedjék és őket Austria részére vonja. Netaláni szavazás alkalmával a szövetségnek egy osztrák többség határozna a porosz politika felett, vagy egy a porosz politikai elleneiből a hercegségeket illetőleg kiküldendő bizottmány mondana ítéletet állásunk felett a hercegségekben. Azt várja Mensdorff gróf, hogy e hidra fogunk lépni? Mi még sem gondoljuk.

Berlin, apr. 5. A királyi rendelettel meghívott tiszték mai bemutatása alkalmával mondotta a király, hogy számít vitézságukra az idő jelen komolyságánál; azonban a békeremények még nem adandók fel; déli 12 órakor nagy tábornoki tanács tartatott.

Moldva-Oláhorország. Bukarest, apr. 4. A hadügyminiszternek egy az id. kormányhoz benyújtott jelentése szerint 40,000 ember és 100 ágyu van készen, hogy az országot védelmezze és minden idegen beavatkozást távol tartson.

Törökország. A nagyuri testőrséget magába foglaló első hadtest teljes 25,000 főre emeltetik, valamint a hat hadtest összes lovas ezredei teljes hadi létszámra egészítettnek ki. A törökök Bosnyákországnak szerb határain egy eláncolt táborot állítanak fel, s hogy Novipacart, Sarajevo és Banjalukában szintén táborokba szállottak.

Oroszország. Pétervár, apr. 5. A „Journ. de St.-Petersb.” mai számában arra utal, hogy az orosz kormány 1856 tól 1864-ig folyvást sürgette a moldva-oláh valódi kívánalmak megvizsgálását, s az unioba mindaddig beleegyezett, míg annak orosz következményei a fejedelemségek jóllétére nézve be nem bizonyultak.

Az „A. A. Ztg.”-nak írják: „Az orosz csapatmozgalmak — melyekben, mintán most ugy a galicziai, mint szintén a moldvai határhoz is közeledtek, rögtön szűnet állott be — az utóbbi hetekben roppant mérvet öltöttek magukra, ugy, hogy azon állítás, miszerint ott már körülbelül 200,000 különféle fegyvernemet képviselő ember van öszzpontosítva, nem vonható kétségbe. Még Lengyelország belsőjéből is, mint Lodz, Konin, Kolo és más helyekről a helyőrségek utóbbi időkben délfelé rendeltettek. Oroszország déli részén ezenkívül még 45 zászlóalj gyalogság, 20 század lovasság és 140 ágyu van öszszvonva Balta közelében. Ezek néhány nap alatt vasuton a moldva határok felé szállíthatók. Ebből kiiláglik, hogy az orosz kormány a Dunafejedelemségeket illető terveiről semmikép sem mondott le, hanem azokat legfűljebb elnapolta egy időre. Mindenfelől érkeznek tudósítások, hogy Moldva-Oláhorország népessége igen csekély kivétellel az unio ellen van, s egyáltalán Leuchtenberg herceget kívánja fejedelmül orosz fensőség alatt. Ügynekők, kik roppant öszszgekkel rendelkeznek, járkálnak az országban és vásárolják a rokonszenvet Oroszország részére.”

Újabb. London, apr. 8. Az „Observer” hetilap állítja, hogy a porosz-olasz titkos szerződést egy Napoleon császárral tartott értekezés után Florenczben Vimercati nyújtotta át.

Berlin, apr. 9. Ma egy austriai jegyzék adatot ítt át, mely a porosz fegyverkezések megszüntetését kívánja.

Brüssel, ápril 7. Az „Indep. belge” párisi tudósítója jelenti: Napoleon hg osztrák-francia-olasz szövetséget hozott javaslatba, oly alapon, hogy Austria engedje át Velenczét s kárpótlásul kapja Porosz-Szeziát. Azonban az alkudozások fennakadtak, mivel Viktor Emánuel azt kívánta, hogy a Velenczére vonatkozó szerződést a francia kormány is írja alá.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Nyiltér *).

Nyilatkozat. A „Kolozsvári Közlöny” jelen évi 35-dik számának nyiltterében Szentiványi György neve alatt megjelent cikk ezen tételét által „a zöld asztal közepén, mint valami nyugágyan, elnyulva bevért.” Háromszék törvényhatósága képviselőtének törvényes és illedelmes magatartása cölözotatik homályosíttatni, ezt mint légből kapott valótan állítást és aljas rágalmat visszautasítani bazi és becstűlbeli bűntűnknek ismerjük. Háromszék, ápril 1., 1866. Horváth László, Csabai Károly, Csia György, Csia Albert, Nagy Alajos, Mihály Elek, báró Rauber Otto, Kőnczei Albert, Pünkösdi Barabás Albert, Gidófalvi Miklós, Damokos Mihály, K. Horváth Ignác, Turi György, Kősa István, Létzfalvi Gyárfás János, Barabás József, Vajna Tamás, Dombi László, Cseh Demeter, Vajna Károly, Pethő Imre, Lázár Mihály, Dévény Ferencz, Apor Albert, Imecs László, Kőnczei József, Deák György, Veress Lajos, Barabás Pál.

Alóírtak hitelesen bizonyítunk arról, hogy az 1863. martius havában Előpatakán tartott követjelölési értekezlet alkalmával Thuri Gergely atyánkál, Szentiványi Györgyöt a teremből ezen szavakkal: „te gazember, takarodj ki innen” kitasított. Telyes hitelesítéssel ezen bizonyítványunknak, sajátkezűleg aláírunk. S. Szt. György, ápril 3. 1866. Gidófalvi Miklós, Vida Dániel, Vajna Tamás, Gidófalvi Lajos, Veress Lajos, Apor Albert, Barthos Ferencz, Demeter Károly.

A „Kolozsvári Közlöny” 35-dik számának nyiltterében Szentiványi György urnak azon nyilatkozatára, mintha Thuri Gergely ur, Szentiványi György ur küldöttjei előtt az 1860 K.-Vásárhelyt történetekre hivatkozott volna, ezennel — mi mint ugyanekkor Thuri Gergely urnál e küldöttséggel egyszerre jelenlévők — nyilatkozatunk, hogy midőn e küldöttség egyik tagja Lőrincz József ur, belépésével azt mondta, hogy ők meg vannak bízza Sz. Gy. ur részéről egy Th. G.-hez békűlkeny szellemben írt nyiltlevelet felolvasni, — Th. G. azt válaszolta: Én Sz. Gy. örgyöt annyira gazembernek tartom, hogy vele semmiféle érintkezésbe nem bocsátkozom; azonban ha verekedni kíván, kész vagyok. Sepi-Szent-Györgyön, április 3-kán, 1866. Báró Rauber Ottó, Horváth László, Csabai László, Bartha János.

* Az e téren megjelenő cikkekért egyáltalán semmi felelősséget nem vállal a szerkesztőség. Szerk.

Kolozsvári naptár a jövő hétre.

A p r i l i s		Nap kél	delel	nyugszik	Hold kél	delel	nyugszik
15	V.	G. 2. Anastasia, Olympia	56. 15p.	126. Op. 3m.	63. 46p.	5022p.r.	12610p.e.
16	H.	Kalász, Áron	5 13	11 59 49	6 47	6 1 r.	1 9 e.
17	K.	Rudolf	5 11	11 59 34	6 49	6 45 r.	2 8 e.
18	Sz.	Apollonius	5 9	11 59 20	6 50	7 35 r.	3 9 e.
19	Cs.	Prescentia, Emma	5 8	11 59 7	6 52	8 30 r.	4 8 e.
20	P.	Viktor, Absolon	5 6	11 58 54	6 53	9 30 r.	5 5 e.
21	Sz.	Soterius, Cajus	5 4	11 58 41	6 54	10 34 r.	5 89 e.

Holduj. 15-én 8 ó. 37 p. r. — Merkurt, Venust nem látni — Márs reg. 4 óra előtt kél. — Jupiter reg. 2 ó. kél. — Saturnus egész éjen át látható, r. 1 ó. táján delel. 15-én nálunk nem látható napfogyatkozás.

HIVATALOS.

288-1866.

(147)

(1-3)

Árverési hirdetés.

Krasznamegye telekkönyvi Törvényszéke részéről közhírre tétetik, miszerint Albach Géza győrtelki lakosnak, Szalovecz Ágoston hídvégi lakos ellen 3165 frt. s járuléka iránt folyó végrehajtási ügyében az alperesfőltől lefoglalt s megbeszélte alább elősorolandó javak f. 1866 évi június 26-án s a következő napokon, s ha akkor becsáron vagy azon feljül el nem keltenek, azon évi augusztus 28-án és a következő napokon becsáron alól is, mindkét ízben a helyszínen Hídvég községében délelőtti 10 órakor megkezdendő bírói árverésen az alábbi külön birtok csoportozatokban a legelőbbet ígérőnek el fogják adni. Bántapénzül az egyes birtok csoportozatok összes becsértékének 10% a készpénzben előre lesz letendő; a vételár pedig az árverés napjától számított két hét havi időközben három ízben, s e szerint hat hónap alatt befizetendő a hátralékos vételár 6% kamataival együtt; a többi árverési feltételek, a becselési jegyzőkönyv és vázlatrajz ezen megye telekhivatalánál Sz. Somlyón időközben is megtekinthetők.

Az elárverezendő javak ezek:

I. birtok csoport.

A hídvégi 32 sz. telekjegyzőkönyvből: Becsérték: a. é.
a) a 44 helyszínelési szám alatt bejegyzett 8 hold 110 □ ölnyi területtel nemesei beltelek, a rajta lévő 89 sz. lakházzal, gazdasági melléképületekkel s a hozzá tartozó kerttel, becsértéke 8,568 ft.
b) a 749 szám alatti egész birtokrészlet 34 hold 20 □ ölt területtel, mely áll koremsabáz, kert, erdő, legelő és vízimalomból. 11,940 ft.
Becsültetett 20,508 ft.

Ezen birtokcsoportozat összes becsértéke

II. birtok csoport.

Ugyancsak a hídvégi 32 sz. telekjegyzőkönyvből:
c) az abban foglalt többi részleteknek végrehajtandó Szalovecz Ágoston illető és annak közbirtokú neje Kondor Juliánna illetménytől elkülönített s vázlatrajzilag a betétivel jelelt felerésze, mely egy nemesei beltelek feléből, továbbá 216 hold 413 □ ölt terület s 48 darabban fekvő szántó, kaszáló, legelő és erdő részletekből áll. Együtt becsültve 14,004 ft.
d) az ezen birtokon talált s 2280 ftra becsült függő termés. 2280 ft.
e) az ugyanezen birtokhoz tartozó fundus instructus; u. m. gazdasági eszközök, igáslovak, szarvasmarhák, birkák, s a f. Becsárunk 2771 ft.

III. birtok csoport.

A hídvégi 30, 31, 33, 35, 47, 48, 70, 71, 129, 130, 131, 162, és 173 tjkvekben felvett 13. nemesei beltelek, mely telkeknek haszonélvezete s a rajtok lévő építvények azonban az azokon lakó curialistákat illetik. Összesen becsültve 1483 ft.

IV. birtok csoport.

Végre eladni fognak a fundus instructus tartozéka gyanánt gazdasági használatra való összesen 1700 ftra becsült egyéb ingóságok. 1700 frt.

Krasznamegye telekkönyvi Törvényszékének Sz. Somlyón 1866 évi Mártius 12-én tartott üléséből.

Sz. 266. 1866.

(134)

(3-3)

Hirdetmény.

Az erdélyi országos tébolyda számára 1866/1867-i év folyamán szükségelt körülbelül 340 oszt. ölt kemény tűzifa biztosítása céljából az érintett intézet irodájában hétfőn 1866-i április 30-án délelőtti 10 órakor egy nyilvános árlejtés fog tartatni.

Minden árlejtő köteles a szóbeli árlejtés megkezdése előtt bántapénzül 200 o. é. frtot letenni.

Szabályszerűen felszerelt írásbeli ajánlatok, melyek 200 o. é. frtot és az ajánlott egy ölt kemény tűzifa árát számokkal és betűkkel, valamint azon nyilatkozattal tartalmazzák, hogy az árlejtő a vállalkozás minden feltételeit ismeri, és hogy ő ezeknek magát föltétlenül aláveti, a szóbeli árlejtés megkezdése, az az 1866-i április 30-án délelőtti 10 óráig még elfogadhatnak, később érkező ajánlatok tekintetbe nem vétethetnek.

A kezesség, mely a szerződés aláírásakor az intézet pénztárába készpénzben vagy a napi árfolyam szerint számítható államkötvényekben letendő, tészen 300 o. é. forintot.

A vállalkozás minden feltételei az említett irodában a rendes hivatali órákban megtekinthetnek.

Kelt N.-Szébenben, 1866-i mártius 30-án.

Az erdélyi országos tébolyda Igazgatósága.

470. 1866.

(135)

(3-3)

Csőd hirdetmény.

Krasznamegye polgári törvényszéke mint csőd-bírószék részéről, ezennel közhírré tétetik, hogy sz. somlyai kereskedő Páskuly Bálint ellen, ennek saját kérésére csőd rendeltetvén, a hitelvezők összejevitelére f. 1866. évi június hó 21. 22. és 23. napjai tűzettek ki határidőül. Ideiglenes per-ügyelőnek ügyvéd Váradi Mihály, tümeg-gondnoknak Ambrus Antal léven kinevezve.

Felzáróltatnak tehát mindazok, kik az említett csődtömegből bármily jogcimen valamit követelnek, hogy keresetüket a szükséges okmányokkal ellátva, a fent kitűzött határidő alatt ezen csődbírószékhez annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adni.

Kelt Krasznamegye polgári törvényszékének mint csődbírószéknek Szilágy-Somlyón, 1866. évi mártius 26-án tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

(56)

(12)

(6-8)

Dr. Pattison köszvény gyapotja

mely gyorsan enyhít és gyógyít mindennemű köszvényt és csúzt, mint: arc-, mell-, nyak-, és fogbajokat, fej-, kéz- és térd-köszvényeket, gyomor- és altesti bajokat. Egyedül valódi csomagokban használati utasítással 50 kr. és 1 frtal Kolozsvárt Engel József gyógytárában kapható.

(1) (10-24)

KEIN DORSCH LEBERTHRAN MEHR!
JODITER RETTIG-SYRUP
VON GRIMAULT & C. APOTHEKER PARIS

Azon különféle szerek közt, melyeket a betegnek javasolnak, az oly annyira ellentérekedő halmájzsír helyett, a Grimault féle **iblandos retetskörp**, mind ize, mind alakjánál fogva is ekkor a leghatásosabbnak és a célnak legmegfelelőbbnek bizonyult. Ezen szer sohasem adja meg a jótékony működését a mellbetegségek, aszkor, vér-vizibetegségek és görvélies bajok gyógyításánál; ez nem támadja meg a gyomrot, sőt inkább étvágyat gerjeszt, kiválték a gyermekeknek színtelenség, börpetyhűdség, gyakran előforduló nedvromlás és a nyakmirigykijájtás ellen sikeresen használhatók.

E retetskörp a párisi gyakorlatba már bevétel, és mai napság már a legelőkelőbb orvosok mint igen hathatós vértisztító szert rendelik.

Az **iblandos retetskörp** alapja: **zsázsa- és reteknedv**; mindkettő súlyellenes növény azon elismert tulajdonságokkal, melyek iblant és ként természetben tartalmazzák, mely nevek a készítmény hathatóságára és a bevétel könnyűségére nézve mind a felnőtteknél, mind a gyermekeknek elegendő kezeséget nyújtanak. Dr. Bazin és Cazenave a párisi St. Louis kórház orvosai ezen **iblandos retetskörpöt**, különösen és pedig számos kedvező siker alapján különféle bőrbetegségek ellen ajánlják.

Raktár: Ausztria minden nevezetes gyógytárában.

Csipkébe oltott rózsák.

106 különböző külföldi válogatott fajokból, melyek a legjobb és egés-séges vadoncsokra vagynak nemesítve, két szakaszban az első szakasz április 15-kétől kiadható, a második szakasz április végén. A rózsák oskolam Catalogusával és saját neveikkel vagynak ellátva. Az árak csak korunkhoz képest leend. A rózsák kezeléséről minden vásárló egy nyomtatott ivecskét nyerend ráadásul.

Ugyan csak nálam kaphatni paraplí és veres akácokat. Április végével, a midőn az átültetések ideje beáll, 44 fajta nyári virág palántakkal szolgálhatok.

Kaphatók nálam külföldi több fajta dínye plánták is, oly készíttel, hogy gyökereikbe hiányt nem szenvednek és a vele való bánásmódra utasítást is adok.

Lakásom: kültordanteza a 20-dik szám a tétel során.

Hirdetés.

Harmineznap mulva az első és legnagyobb fehérmű raktár és varrási készletek központi helyiségében Bécsben, Tuchlauben N. 11 fele áron fognak eladni kész fehérmű készletek férfiak, nők és gyermekek számára, bár mely megkívántató menyiségben.

Valódság, tisztaság, a legzebb varrás s illő alakról gondoskodva van, és minden darab, mely nem talál a legjobban, vagy nem tetszik, visszavetetik.

Fertige Herrenhemden, beste Handarbeit:

Weisgarn-Leinenhemden, glatt	anstatt fl. 3. —	nur fl. 1. 50
Feinere Sorte mit Faltenbrust	anstatt fl. 4. 50	nur fl. 2. 80
Feine Irlander oder Rumburger Hemden	anstatt fl. 6. —	nur fl. 2. 80
Feine Rumburger Hemden, Handgespinnst	anstatt fl. 7. 50	nur fl. 3. 50
Allerf. Rumb. Hemden, schönste Handarbeit	anstatt fl. 10. —	nur fl. 4. 50

Fertige Damenhemden, schönste Handarbeit und Handstickerei.

Glätte Leinen-Damenhemden mit Zug	anstatt fl. 4. —	nur fl. 1. 90
Feine Schweizer-Hemden, Faltenbrust	anstatt fl. 5. 50	nur fl. 2. 80
Neue Facon, in Herz und Raver, gestickt	anstatt fl. 6. 50	nur fl. 3. 50
Eugenie, neue Facon, gestickt	anstatt fl. 7. —	nur fl. 3. 50
Marie-Antoinette-Miederhemden	anstatt fl. 6. 50	nur fl. 3. —
Viktoria, gestickt und mit echten Valencienn	anstatt fl. 16. —	nur fl. 7. —

Neueste Damen-Negligées und Frisir-Mäntel.

Elegante, aus feinstem Perkal	anstatt fl. 11. 50	nur fl. 5. 50
Aus englischem Stoff, gestickt	anstatt fl. 18. —	nur fl. 8. 50
Damen-Unterhosen aus Shirting, feinst	anstatt fl. 7. —	nur fl. 2. —
Damenhosen, gestickt, Leinwand	anstatt fl. 6. —	nur fl. 2. 80
Damen-Nachtkorsetts, glatt	anstatt fl. 5. 50	nur fl. 2. 80
Elegante, reich gestickte Korsetts	anstatt fl. 12. —	nur fl. 6. 50

Damen-Nachthemden mit langen Aermeln fl. 3. —, 3. 50 bis 4. 50.

Feinste Leinen-Herren-Unterhosen

fl. 1. 20, 1. 50; feinste Rumburger 2. 20.

Irlander Weben 48 Ellen anstatt fl. 34. — | nur fl. 17. — |Feinste Irlander od. Rumburger 50 Ellen anstatt fl. 60. — | nur fl. 24. — |

Gute Leinen-Sacktücher, das halbe Dutzend fl. 1. 50, 1. 80 bis fl. 2. —

Feinste Sacktücher, auch in Leinen-Battist, das halbe Dutzend fl. 2. — 2. 50

Az árúknak valódság és tisztaságáért kezeség váltatlik.

Minta ingek és minta rajzok kívánatra elküldetnek. Vidéki megrendelések postai utánvét által. Férfi ingek megrendelésénél kéri a vállbőség megjelölése.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvárt.

Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Marosvásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthes Domokosnál S.-Szentgyörgyön, Vokál Jánosnál Nagyenyeden, Sindel Károlynál Brassóban, Wagner Józsefnél Károlyfejevárt kapható:

„Egy szép asszony története“

regény két kötetben. Irta K. PAPP MIKLÓS. Ára 2 frt.

Tartalom:

I-ső kötet: Egy gombostű emlékirata. Esküvő előtt és után. Egy férj. A fekete bársnyos könyvben egy idegen sor. Mit sutog a lég? A végzetes szavak. Az utolsó levél. A turista elbeszélése. A drága tapasztalatok. Találkozás. Az árva leány története. Ki a fájóbb se? II-dik kötet: A másik beteg. Új korszak a gombostű életében. A szép Rainey asszony jóslata. Az emlékeztetés napok. Az ébredés. Görgei tábornok. A tragédia utolsó jelenetei. A menekülők. A szép asszony története. Az élő halott.

Midőn regényíródalomunk a legújabb termékre hívom fel a n. é. olvasó közönség figyelmét, azon meggyőződéssel teszem, hogy benne egyiket a legérdeke-sőbb olvasmányoknak nyújthatom, már csak azért is, mert hősei olyan korban szerepelnek, melynek emlékei a legelőkelőbbek állanak még ma is előttünk. A szerző tollát jól ismeri olvasó közönségünk, mely különösen a korrajz festésében olyan élénk színekkel bír, melyek azt bár ki előtt is vonzóvá bírták tenni.

Erdély földrajza

alsóbbrendű iskolák számára.

Szerkeszté Matusik Nep. János.

Ára 40 kr. o. é.

!!Olcsó Bibliák!!

I. kiadás: Szent Biblia, azaz: Istennek ó és új testamentomában foglaltatott egész szent írás. Magyarította Károli Gáspár. Sad-rét 592 lap, egész bőrkötésben. Ára csak 80 kr.

III. kiadás: ugyanaz felíves kiadás 552 lap, bőr-vázonba. Ára 2 ft 50 kr.

Csak újtestamentom.

Az egész újtestamentom és a Zsoltárok könyve. Zsebkidás, vászon-kötésben. Csak 20 kr.

Ugyanaz: bőrkötésben aranyfémekkel 50 kr.

Szabadalmazott író- vagy toll gyűrű.

Gyakorlati eszköz a tollat jól tartani s vezetni.

Minden ember jól tudja, hogy az előnyös írás nagy részben hiányos külső szabályoknak van alávetve. E szabályok a toll helyes tartását, a kéz fekvését s annak mozgását határozzák meg. Azonban hiába tudjuk a szabá-lyokat, ha a kivételnél a jó akarat hajótörést szenved, s a kéz önként nem akar engedelmeskedni.

Hogy e bajon segítve legyen s a célt a legzebb eredménnyel lehessen elérni, mindenkinek, ki szép és folyékony könnyű írásra akar szert tenni, ajánl-tatik a **író vagy toll gyűrű**, melyet a mutatóujjra húzva, a toll **irány-adójává** válik, s a kéz rövid idő alatt megszokja **miként kelljen helyesen tartani a tollat**, mert a gyűrű nem engedi, hogy a kéz szabá-lytalan állást foglaljon, sem a közéujjat nem ereszti, hogy a toll alatt kereszthe fekdjék, mely esetben a mutatóujjnak gátlólag állana útjában.

Ilyen toll gyűrűk kaphatók **30 krért Stein János könyv-kereskedésében.**

(142) (2-4)

AGENDA:

SZERTARTÁSI BESZÉDEK ÉS IMÁK,

az erdélyi ev. ref. anyaszentegyház rendtartása szerint.

Szerkesztették: Vadas József és Nagy Péter, kolozsvári ev. ref. lelkészek.

Első rész: **TEMPLOMI TEENDŐK.**

8-adról VIII. 384. lap.

Ára fűzve 2 ft — kr.
kemény fűtésben 2 40
félbőr 2 50

(1-3)

BRUNNEN

mit Salz nach Original-Vorschrift des Master William Lee als schnellstes und sicherstes Heilmittel gegen Verwundungen aller Art, Kopf-Obren- und Zahnschmerz, alte Schläden, offene Wunden, Krebschäden, Brand, entzündete Augen, Lähmungen, Verletzungen, vorzüglich gegen Gefähr und Forstbeulen aller Art.

Preis 1 Flasche 1 fl., einer halben 50 kr., mit Post 20 kr. mehr.

K. k. aussch. priv. **ELET-ITAL (Lebenstrank)**

Vortreffliches Hausmittel gegen alle Art Krankheiten des Magens und Unterleibes, und für jede Haushaltung vorzüglich am Lande als unentbehrlich zu empfehlen. Preis einer Flasche 80 kr., einer kleinen 55 kr., mit Post 20 kr. mehr.

Fabrik und Zentral-Versandsgesellschaft: **Friedrich Werther v. Numvar in Pest.**

Haupt-Depot für Siebenbürgen bei **Siegmund Heymann in Clausenburg.**

Monstergasse 171. Nhe am Hauptplatze; sowie in Sz.-Ujvar bei Herrn Gebrüder **Clausz**, in Déas bei Herrn **Sam. Kremer.**

(98) (5-8)

Gyomor és altesti fájóalmak ellen.

Egy szer ajánlatik, mely gyors enyhítést és azután gyógyulást okoz. Ertekezhetni a betegség pontos kijelölése mellett bérmentes levél által Bécsben dr. E. H. N. 107. Poste restante.

(145) (1-2)

Kiadó malom.

Kolozsvár mellett Szász Fenesen egy 4 kövű malom április 24-étől kezdve kiadó. Ertekezhetni ugyanott gr. Mikes Károly udvarában.

(88) (6-8)

Elerőtlenedett és angoltbetegségben szenvedő gyermekeknek — erősítő és gyógyszerül egy hathatós szer ajánlatik. Ertekezhetni felüle bérmentes levelekben **Bécsben dr. E. H. N. 107** poste restante.

(146) (1-3)

Eladó igen szép magnak való

Konnektikuti tavasz búza köb 10 frt o. ért. Kapható b.-szénutczában 134 szám a **MAJER JÓZSEFNÉL.**

(84) (6-*)

Gyomorgörös és emésztési gyengeségben szenvedőknek.

A dr. DÖCK-féle orvoslás utasítását e lapok kiadó hivatala ingyen küldi meg az ezt kívánóknak.

(139) (3-3)

Alórt tisztelettel jelenti a t. f. közönségnek, hogy mindenféle férfi és női szalmakalapok takarítását vagy kívánat szerinti átalakítását jutányos árban felvállalja. Egyszermind tudatja, hogy női piperaktárában kész női piperék találhatók a legnagyobb választékban.

Öz. Mezei Józsefné Szilágyi Mária.

Lakása Kolozsvárt a főrhely mellett.